

Wyrok Sądu z dnia 11 grudnia 2017 r. – Léon Van Parys / Komisja**(Sprawa T-125/16) ⁽¹⁾****(Unia celna — Przywóz bananów pochodzących z Ekwadoru — Retrospektywne pokrycie należności celnych przywozowych — Wniosek o umorzenie należności celnych przywozowych — Decyzja wydana w wyniku stwierdzenia przez Sąd nieważności wcześniej wydanej decyzji — Rozsądny termin)**

(2018/C 032/34)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Firma Léon Van Parys NV (Anvers, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci P. Vlaemminck, B. Van Vooren, R. Verbeke i J. Auwerx)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Caeiros, B.-R. Killmann i E. Manhaeve, pełnomocnicy)

Przedmiot

Po pierwsze, oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2016) 95 final z dnia 20 stycznia 2016 r., stwierdzającej, że zaksięgowanie retrospektywne należności celnych przywozowych jest zasadne i że umorzenie tychże należności jest zasadne w odniesieniu do dłużnika celnego oraz częściowo zasadne w przypadku innego dłużnika celnego, ale niezasadne w pozostałym zakresie w odniesieniu do tego konkretnego dłużnika, a także zmieniającej decyzję Komisji C(2010)2858 wersja ostateczna z dnia 6 maja 2010 r., oraz po drugie, żądanie wydania orzeczenia stwierdzającego, że art. 909 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. 1993, L 253, s. 1) wywołał skutki względem skarżącej w następstwie wydania wyroku z dnia 19 marca 2013 r., Firma Van Parys/ Komisja (T-324/10, EU:T:2013:136).

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność art. 1 ust. 4 decyzji Komisji C(2016) 95 final z dnia 20 stycznia 2016 r. stwierdzającej, że zaksięgowanie retrospektywne należności celnych przywozowych jest zasadne, i że umorzenie tychże należności jest zasadne w odniesieniu do dłużnika celnego oraz częściowo zasadne w przypadku innego dłużnika celnego, ale niezasadne w pozostałym zakresie w odniesieniu do tego konkretnego dłużnika, a także zmieniającej decyzję Komisji C(2010) 2858 wersja ostateczna z dnia 6 maja 2010 r.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Firma Léon Van Parys NV.

⁽¹⁾ Dz.U. C 175 z 17.5.2016.

Wyrok Sądu z dnia 5 grudnia 2017 r. – Spadafora/Komisja**(Sprawa T-250/16 P) ⁽¹⁾****(Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Odrzucenie skargi w pierwszej instancji jako niedopuszczalnej i jako oczywiście bezzasadnej — Żądanie stwierdzenia nieważności — Stanowisko kierownika wydziału doradztwa prawnego w OLAF — Postępowanie w sprawie naboru — Komisja preselekcyjna — Nieumieszczenie na krótkiej liście kandydatów rekomendowanych do końcowej rozmowy kwalifikacyjnej z organem powołującym — Bezstronność — Żądanie odszkodowawcze — Utrata szansy — Stan postępowania pozwalający na wydanie orzeczenia w sprawie)**

(2018/C 032/35)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Sergio Spadafora (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat G. Belotti)